

MILE STOJIC

Kutya, álom

Marbell és Ronda kopár hegyei közt
Melyek kegyetlenül emlékeztetnek Monte Melettére,
Semmi esetre sem Velebitre
Egy fiatal férfiről álmodom
Akit Boris Marunának¹ hívnak.

Az alakjáról álmodom mely ezer fokos maligánban
Lázban, a forradalmi változás paraszában ég
Majd a zágrábi Dolacon találkozunk
Ahol száraz birkahúst savanyú káposztát vásárol,
Szidja (az álmokhoz képest szokatlanul) a fiatakori baklövéseit
Tekintete kissé megnehezült *attól ami itt van*
Legrosszabb ha külföldi vagy a saját szülőföldeden
A száműzött ifjúság kopár hegyeinek nosztalgiájával, mondja
Elmélázva a karfiolos és sárgarépás pultnál
mit einer gläsernder Glatze.

Majd az álom távolából üzen Boris Maruna
a kozmikus tájakon, az euklidészi
időn át
Nosztalgiánkat a magányunk találta ki, Stojic,
a szerencsétlenségünk
Az otthon iránti sűrű szerelem mely mézként csöpög
a verssorokból
Jegyezd meg, csak félelem attól nehogy
Elfelejtve haljunk meg akár az a kutya a versből
Akkor meg mi a különbség Yull és Halál között?, kérdem
az álomban
A Yull és a Halál közötti különbség az,
Hogy a halálnak van haja, válaszolja.

Orcsik Roland fordítása

¹ A horvát költő, Boris Maruna 1940-ben született Podragban (Jasenice), a Velebit hegység déli oldalán. Húszévesen két testvérrel Nyugatra menekült. Harminc éven át élt Olaszországban, Argentínában, Angliában, USA-ban és Spanyolországban. Majd csak 1990-ben tért vissza Horvátországba. Pillanatnyilag horvát nagykövet Chilében.

Kovács Tamás grafikája